

har den religiøse Opfattelse, at han ved en Lov om Helligdagens Fred kan fremme det religiøse Liv i Danmark, maa han have denne religiøse Opfattelse for mig; jeg har den ikke. Jeg tror, at da det kristelige Liv pulserede stærkest i Verden, var det ikke omgjærdet af juridiske Helligdagsanordninger.

Klein. Jeg skal ikke udtale mig saa vidtløftig som det ærede Medlem, og jeg skal heller ikke udtale mig nærmere om den Aand, der gik gjennem hans Foredrag. Jeg vil kun forraade mig imod, at den Aand, han vil have mig tillagt, var den rette. Jeg veed ikke, at det ærede Medlem har haft mindste Jøse — og jeg kunde derfor bruge et stærkere Udtryk om hans sidste Bemærkninger — til at sige, at jeg havde udtalt, at, jo længere jeg levede, desto mere Mistillid fik jeg til Folket. Noget Saadant er aldeles ikke sagt af mig, og det ærede Medlem kunde for saa vidt for mit Vedkommende have sparet sig sin lange Udtalelse beskaanende. Men for at vende tilbage til Loven om Søndagens Helligholdelse, hvormed det nærmest var, at vi skulle bekræftige os, saa vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er begrundet ikke blot i den formentlig begravne Helligdagsanordning af 1845, men ogsaa i den Lov, man for Tiden bekræftiger sig med, og i den almindelige Erkjendelse, saaledes som den blandt Andet er kommet til Orde gjennem den ærede Ordførers Foredrag, at der her netop er Anledning til at gjøre Forskjel mellem de forskellige Sysler, Forsamlinger og deslige, hvorom der kan være Spørgsmaal. Det er anerkjendt, ikke blot i den gamle Helligdagsanordning, men ogsaa i Alt, hvad der er fremsægt nu, at Opgaven maa være at værne Helligdagsfreden mod Forstyrrelse; men deraf følger, at en Sysel, en Befkræftigelse kan være tilladelig og en anden derimod ikke. I Helligdagsanordningen er det, som bekjendt, udtrykt paa den Maade, at offentlige Forsamlinger om Søndagen kunne tillades af Politimesteren, naar det maa antages, at deraf ikke vil fremkomme nogen Forstyrrelse eller Forargelse. Der er med det Samme altsaa sagt, at saadanne Forsamlinger, der ville medføre eller maa antages at ville medføre Forstyrrelse og Forargelse, maa ikke finde Sted. Deraf følger imidlertid ganske naturlig videre, at, naar der tales om Forsamlinger, som man mener henhører til den første Klasse, kunne de tilstedes, medens andre ærede Medborgere, som ville foranstalte Forsamlinger af den anden Klasse, maa finde sig i forsaavidt at blive stillede ulige og uheldigere end de Andre.

Th. Kruse: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) sagde et Par Ord, som jeg ikke kan lade hengaa uimodsagte. Det syntes, som om det ærede Medlem vilde antyde, at en vis Ulykke paa Sjægersborg var skeet

i Kraft af den Aand, der nu raader i vore offentlige Forsamlinger. Jeg turde maasse henlede Opmærksomheden paa, at en lignende Ulykke skete for en Del Aar siden i Odense, og den var for saa vidt større, som vedkommende Diligent døde. Jeg tror nu ikke, at nogen af de 2 Mand ere faldne for den Aand, der hersker i deres Tid, men at de ere faldne for en barbarisk militær Straffelov, en Straffelov, der er saa forældet og urimelig i sine Bestemmelser, at Intet er mere forunderligt, end at man ikke kan komme til en Forandring i den.

Jagd: Jeg tror, at Udtalelser som de, der nu falst fra den ærede sidste Tale, ere den allerbedste Næring for den her omtalte Aand.

Berg: Maa jeg ikke spørge den forhenverende Justitsminister (Klein), om han aldrig har hørt Tale om Sjægersborg, naar det har været Spørgsmaal om, hvorvidt det er lykkedes at faa den fornødne gode Aand og en passende mild Behandling ind i Hæren overfor Soldaterne. Ingen af os kan falde paa at forsvare Indisziplin i Hæren. Enhver af os erkjender tværtimod paa det Uvorigligste Nødvendigheden af Disciplin i Hæren; men vi have ogsaa Krav at stille til Hæren paa Landets Sønners Vegne.

Antfær: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Rabbe): Forhandlingen er noget ved at komme udenfor det rette Spor. Det Punkt, som her er berørt, er inddraget i Debatten af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein), men i en saadan Forbindelse, at det maatte anses for berettiget. Det er meget let forklarligt, at der kommer Tilsvær fra modsat Side, saa at der ei heller derimod er Indvending at gjøre; men at fortsætte i dette Spor vilde være urigtigt. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antfær) har Ordet.

Antfær: Jeg vilde blot bemærke, at, naar jeg ikke gaar ind paa det her reiste Spørgsmaal, er det af Respekt for Thingets Tid og for den Sag, vi i dette Øieblik forhandle. Dersom det ærede Medlem (Berg) vil bringe sin Sigtelse frem paa en anden Maade og til rette Tid, tror jeg ogsaa, han skal faae det rette Svar.

Da Ingen videre begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Forslag under Nr. 1 til Lovforslagets § 1 af Udvalget:

„I 1ste Linie forandres Ordene: „Om Søndagen og paa Folketjens øvrige Helligdage“ til: „Paa Folketjens Helligdage“ vedtoges uden Afstemning.